

himbálóztomban zengek mint a lant
szemüveg lázlap kis bajuszka dresszem
szép délibáb az őszi délután
gurul velem az égi ágyútalpon
s ha kérditek majd fülbesúgva halkán
„az ott kezdedbe úszósapka tán”
én odavágom néktek vérfagyaltan
„á csak a skalpom”

*

egy őszológus félcipőbe' jár csak
meg félkabátban fél s negyed ballonban
a túrt avar a pizsama alá csap
és meztelen bokán nyalintja nyomban
az őszológiában egy a napszak
s e délután és este közti sávban
a szívig ér az édes rothatag szag
hol andalog a lélek elmúlásan
az ember felnő felnő és lelappa
még rá se lép e gyűrött irkalapra
már kucorodhat össze mindhiában
kezében ernyő fején nyúlkalapja
s a kórházkert a nedves kurta mappa
reá csukódik lassúdan és puhádan

Tóth Krisztina

SZÓNYEG

*„J'ai tant rêvé de toi...”
(Desnos)*

Álmomban mért ígértem neki hogy szövök egy szőnyeget
aztán csak hánykolódtam azt se tudtam hol kezdjem el
ne haragudj kívántalak azért hazudtam
én szőni-fonni sose tudtam

Annyiszor elképzelttem hogy már nem is valóság
csak foszló éjsötét és hiábavalóság
azt se tudom milyen közletről sose láttam
csak sejtem hogy kapaszkodik meg szál

a szállban –

SZÁLAK

Az egyik unokatesóm,
aki most állítólag raklap-őr Battonyán,
(mi az, hogy raklap-őr és hol van Battonya)
nyolcadikig tiszta ötös volt.
Magostul zabálta a cseresznyét,
aztán sorozatot köpött:
történelemből Kékfogú Haraldot
az ő arcával képzeltem partra szállni.
Eljöttek hát a vikingek Battonyáig.
A másik meg, akivel elloptuk az anyja rúzsát,
vécsnéni a Boráros téren.
Huszonyolc éves és gyengénlátó,
egyszer elindultam, hogy megnézzem titokban,
de útközben elszégyelltem magam.
Kedves Évike, én most harminchárom leszek,
és bármit írok is, te úgysem olvasod,
úgyhogy leírhatom nyugodtan ezt is
így franciásan, hogy
raclapeur.

Rába György

A HÁZ LAKÓJA

Azt kérdezed ki lakik itt
leírhatom ítéld meg
szertartásait
ahogy a felső szintre tárol
padlásán minden évadából
java termést gyümölcsöt
édességet följajzó
pezsdítő fűszereket
ott éhét csitító szomjat fakasztó
kosztot gyújtóget
míg lent pincéje rejti
amit elrongyolt limlomot
hogy ne is lássa senki
rá folytonos homályt csukott
ám oda is a földből